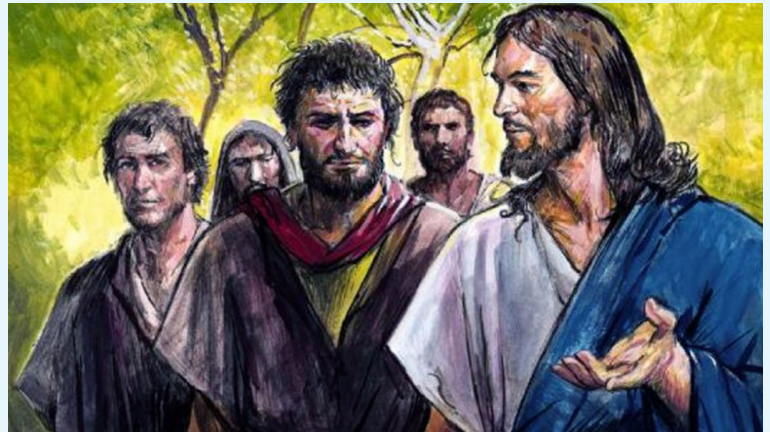

Komentarz Dobrej Nowiny

Ktoś policzył, że na kartach Biblii 365 razy Pan Bóg mówi do nas „Nie bój się”. To tak jakby jeden raz na każdy dzień. Dlaczego więc tak trudno nam zaufać? Lista naszych lęków jest bardzo długa: boimy się o zdrowie, rodzinę, prestiż, posadę, boimy się, by nie zostać odrzuconym, osamotnionym, wyszydzonym czy źle zrozumianym... Sam Pan Jezus, wysyłając uczniów na misję, przestrzegał ich przed trudnościami. Bo misji nie zawsze towarzyszy sukces, poklask, dobre przyjęcie. Ewangelia nie zawsze uspokaja, jest miła, przyjemna i łatwa. Przeciwnie, często wiąże się z trudem, krzyżem, stawia przed koniecznością radykalnego wyboru. Dlatego nie zawsze spotyka się z przychylnym przyjęciem. „Będziecie w nienawiści u wszystkich z powodu mego imienia” mówi Pan Jezus. Jak więc mamy się nie bać? Nie jesteśmy w stanie całkowicie wyeliminować strachu z naszego życia, ale z pewnością możemy go zredukować patrząc na nasze lęki we właściwej perspektywie. Nie mylimy się twierdząc, że większość zadań stawianych nam przez Pana Boga nas przeraża. Ale nie zapominajmy, że to nie my, a On jest źródłem siły i źródłem pokoju. Zna nas i rozumie jak nikt inny. Wyposaża nas we wszystko, czego możemy potrzebować. Nauczmy się przyjmować Boże Dary, a lęk przestanie nas paraliżować. Przyznać się do Pana Jezusa znaczy przede wszystkim kochać, bo On jest Miłością. „Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali”. Nauczmy się przyznawać się do miłości, którą mamy w sercu, a Miłość przyzna się do nas. Jezu ufam Tobie!

EWANGELIA

Nie bójcie się ludzi

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza.

Jezus powiedział do swoich Apostołów: „Nie bójcie się ludzi. Nie ma bowiem nic zakrytego, co by nie miało być wyjawione, ani nic tajemnego, o czym by się nie miano dowiedzieć. Co mówię wam w ciemnościach, powtarzajcie jawnie, a co usłyszycie na ucho, rozgłaszajcie na dachach. Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który duszę i ciało może za tracić w piekle. Czyż nie sprzedają dwóch wróbli za asa? A przecież żaden z nich bez woli Ojca waszego nie spadnie na ziemię. U was zaś nawet włosy na głowie wszystkie są policzone. Dla tego nie bójcie się: jesteście ważniejsi niż wiele wróbli. Do każdego więc, który się przyzna do Mnie przed ludźmi, przyznam się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie. Lecz kto się Mnie zaprze przed ludźmi, tego zaprę się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie”.

(Mt 10,26–33)

Myśli św. Jana Pawła II na każdy dzień

21.06.

„Jak wielką przestrzeń kryje ludzkie serce, skoro wypełnić ją może tylko Bóg!”
1.06.1997 r.

22.06.

„Cierpienie przemienia się i sublimuje, gdy człowiek jest świadom bliskości i solidarności Bogaw takich chwilach.”
Przesłanie do chorych-podróż do Meksyku i Stanów Zjednoczonych – 22-28.01.1999 r.

23.06.

„Dzieci są nadzieją, która rozkwita wciąż na nowo, projektem, który nieustannie się urzeczywistnia, przyszłością, która pozostaje zawsze otwarta.”
14.10.2000 r.

24.06.

„Nawet nazywając zło po imieniu, przeciwstawiając mu się stanowczo, Chrystus zawsze wychodzi na spotkanie ludzkiej słabości. Szuka zgubionej owcy.”
15.05.1982 r.

25.06.

„Pan nie oczekuje od swych uczniów wyznania kompromisu ze światem, lecz wyznania wiary, która gotowa jest również ponieść ofiarę.”
23.04.1996 r.

26.06.

„Prawdziwa wolność mierzy się stopniem gotowości do służby i do daru z siebie.”
1.06.1997 r.

27.06.

„Kimkolwiek będziecie w życiu, jakiegokolwiek wybieriecie konkretne powołanie – zawód czy stan, pamiętajcie, że podstawowym powołaniem człowieka jest: być człowiekiem.”
8-15.06.1969 r.

Czytania na każdy dzień

Poniedziałek: 2 Krl 17, 5-8. 13-15a. 18; Mt 7, 1-5
Wtorek: 2 krl 19, 9b-11. 14-21. 31-36; Mt 7, 6.12-14
Środa: Iz 49, 1-6; Dz 13, 22-26; Łk 1, 57-66.80
Czwartek: Syr 24, 1-4. 8-12. 19-22; Łk 1, 26-38
Piątek: 2 Krl 25, 1-12; Mt 8, 1-4
Sobota: Lm 2, 2. 10-14. 18-19; Mt 8, 5-17

Czytania na niedzielę

Dwunasta Niedziela zwykła, rok A

PIERWSZE CZYTANIE (Jr 20,10-13)

Pan uratował życie ubogiego z ręki złoczyńców

Czytanie z Księgi proroka Jeremiasza.

Rzekł Jeremiasz: „Słyszałem oszczerstwo wielu: »Trwoga dookoła! Donieście, donieśmy na niego!«. Wszyscy zaprzyjaźnieni ze mną wypatrują mojego upadku: »Może da się zwieść, tak że go zwyciężymy i wyrzemy swą pomstę na nim!«. Ale Pan jest przy mnie jako potężny mocarz; dlatego moi prześladowcy ustaną i nie zwyciężą. Będą bardzo zawstydzeni swoją porażką, okryci wieczną i niezapomnianą hańbą. Panie Zastępów, Ty, który doświadczasz sprawiedliwego, patrzysz na nerki i serce, dozwól, bym zobaczył Twoją pomstę nad nimi! Tobie bowiem powierzyłem swą sprawę. Spiewajcie Panu, wysławiajcie Pana! Uratował bowiem życie ubogiego z ręki złoczyńców”.

PSALM RESPONSYJNY (Ps 69,8-9.10 i 14ab.17 i 33.34-35)

Refren: W dobroci Twojej wysłuchaj mnie, Panie.

Dla Ciebie bowiem znoszę urąganie, *
hańba twarz mi okrywa.
Dla braci moich stałem się obcym *
i cudzoziemcem dla synów mej matki.

Bo gorliwość o dom Twój mnie pożera *
i spadły na mnie obelgi zlorzeczających Tobie.
Lecz ja, o Panie, modłę się do Ciebie *
w czas łaski, o Boże.

Wysłuchaj mnie, Panie, bo łaskawa jest Twoja miłość, *
spójrz na mnie w ogromie swego miłosierdzia.
Patrzcie i cieszcie się, ubodzy, *
niech ożyje serce szukających Boga.

Bo Pan wysłuchuje biednych *
i swoimi więźniami nie gardzi.
Niech Go chwala niebiosa i ziemia, *
morza i wszystko, co w nich żyje.

DRUGIE CZYTANIE (Rz 5, 12-15)

Adam jest typem Chrystusa

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Rzymian.

Bracia:

Przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, i w ten sposób śmierć przeszła na wszystkich ludzi, ponieważ wszyscy zgrzeszyli. Bo i przed Prawem grzech był na świecie, grzechu się jednak nie poczytuje, gdy nie ma Prawa. A przecież śmierć rozpanoszyła się od Adama do Mojżesza nawet nad tymi, którzy nie zgrzeszyli przestępstwem na wzór Adama. On to jest typem Tego, który miał przyjść. Ale nie tak samo ma się rzecz z przestępstwem jak z darem łaski. Jeżeli bowiem przestępstwo jednego spowodowało na wszystkich śmierć, to o ileż obficie spłynęła na nich wszystkich łaska i dar Boży, łaskawie udzielony przez jednego Człowieka, Jezusa Chrystusa.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ (J 15,26b.27a)

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Świadectwo o Mnie da Duch Prawdy
i wy także świadczycie będziecie.

Jan Paweł II w Polsce w 1991r. (zdjęcie archiwalne)

Po obiedzie i krótkim odpoczynku Ojciec Święty ruszył w kierunku **Góry Chełmskiej**. Powitało go tam zgromadzenie oczekujące poświęcenia **Sanktuarium Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej**. Ok. 15.15 rozpoczęła się ceremonia, której wtórował deszcz. Ten meteorologiczny akcent został wykorzystany przez Papieża w krótkiej przemowie. Oto jej fragment:

„Deszcz myślał, że zabraknie nam wody święconej. Dlatego zaczął kropić, bardzo mu za to dziękujemy. Równocześnie już nam nie będzie trzeba w dalszym ciągu pomocy. Owszem, nieraz będzie trzeba, ale na dzisiaj nie jest koniecznie potrzebna. Poza tym dobrze, że padał ten deszcz, bo jak wiadomo już ze Starego Testamentu - jest on znakiem łaskawości Niebios, łaskawości Bożej, Opatrzności Bożej. Niech więc będzie dobrym znakiem dla tego miejsca starożytnego, które dzisiaj doznaje swego odnowienia. Niech będzie znakiem Opatrzności i łaskawości Bożej dla wszystkich ludzi, którzy tutaj mieszkają, którzy tutaj przybywają, którzy tutaj się modlą, a także

dla tej, otaczającej to miejsce, wspólnie przyrody. Bóg zapłać za zaproszenie na Górę Chełmską! Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!”

Jan Paweł II na Górze Chełmskiej (archiwum diecezjalne)

IV Pielgrzymka Jana Pawła II do Ojczyzny⁽²⁾

Jan Paweł II na Górze Chełmskiej (archiwum diecezjalne) Po ceremonii poświęcenia Sanktuarium na Górze Chełmskiej Jan Paweł II o godz. 15.30 udał się **do kościoła pw. Ducha Świętego**

w Koszalinie. Na terenie przyległym do świątyni ustawiono ołtarz. Przed nim, na błoniach, zgromadziło się ponad 300 tys. ludzi. O godz. 16.15 Ojciec Święty przewodniczył pierwszej podczas tej podróży Mszy Św. Liturgia trwała do ok. 18.30. Homilia, w której Jan Paweł II odnosił się do pierwszego przykazania Bożego, stanowiła wprowadzenie do Dekalogu, tematu, który Papież Polak zamierzał poruszać podczas dalszych spotkań z rodakami. Oto jej fragment:

„Jam jest Pan, Bóg twój, który cię wywiódł z ziemi egipskiej (...). Nie będziesz miał bogów cudzych przede Mną!” (Dekalog, por. Wj 20, 2-3).

Dziesięć prostych słów. Dekalog.

„Nie będziesz miał bogów cudzych przede Mną”. To pierwsze słowo Dekalogu, pierwsze przykazanie, od którego zależą wszystkie dalsze przykazania. Całe prawo Boże - wypisane niegdyś na kamiennych tablicach, a równocześnie wypisane odwiecznie w sercach ludzkich. To Boże prawo moralne jest dane człowiekowi i dane równocześnie dla człowieka: dla jego dobra.

Czyż nie tak jest? Czyż nie dla człowieka jest każde z tych przykazań z góry Synaj: - „Nie zabijaj - nie cudzołóż - nie mów fałszywego świadectwa - czcij ojca i matkę” (por. Wj 20,13-14.16.12). Chrystus ogarnia to wszystko jednym przykazaniem miłości, które jest dwoiste: „Będziesz miłował Pana Boga swego ponad wszystko - będziesz miłował człowieka, bliźniego twego jak siebie samego” (por. Mt 22,37).

Ten moralny fundament jest od Boga, zakorzenia się w Jego stwórczej, ojcowskiej mądrości i Opatrzności. Równocześnie ten moralny fundament Przymierza z Bogiem jest dla człowieka, dla jego dobra prawdziwego. Jeśli człowiek burzy ten fundament, szkodzi sobie: burzy ład życia i współżycia ludzkiego w każdym

wymiarze. Zaczynając od wspólnoty najmniejszej, jaką jest rodzina, i idąc poprzez naród aż do tej ogólnoludzkiej społeczności, na którą składają się miliardy ludzkich istnień.

Nosimy więc w sobie skarb, niewypowiedziany skarb życia Bożego. Jest to „przeogromna moc, która jest z Boga, nie z nas” (por. 2 Kor 4,7). Taką mocą jest łaska chrztu, która czyni nas w Chrystusie synami Bożego przybrania.

Jednakże, drodzy bracia i siostry – „ten skarb przechowujemy w naczyniach glinianych” (por. 2 Kor 4,7).

Stąd, znad Bałtyku, proszę was, wszyscy moi rodacy, synowie i córki wspólnej Ojczyzny, abyście nie pozwolili rozbić tego naczynia, które zawiera Bożą prawdę i Boże prawo. Proszę, abyście nie pozwolili go zniszczyć. Abyście sklejali je z powrotem, jeśli popękało.

Abyście nigdy nie zapominali:

„Jam jest Pan, Bóg twój, którym cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli.

Nie będziesz miał bogów cudzych przede Mną!

Nie będziesz brał Imienia Pana Boga twego nadaremno.

Pamiętaj, abyś dzień święty święcił.

Czcij ojca twego i twoją matkę.

Nie zabijaj.

Nie cudzołóż.

Nie kradnij.

Nie mów fałszywego świadectwa.

Nie pożądaj żony bliźniego twego.

Nie pożądaj żadnej rzeczy, która jego jest”.

Oto Dekalog: dziesięć słów. Od tych dziesięciu prostych słów zależy przyszłość człowieka i społeczeństw.

Przyszłość narodu, państwa, Europy, świata.

„Słowa Twoje, Panie, są prawdą. Uświęć nas w prawdzie” (por. J 17,17).

Msza Św. przed kościołem pw. Ducha Świętego w Koszalinie (archiwum diecezji koszalińsko - kołobrzeskiej)

Msza Św. przed kościołem pw. Ducha Świętego w Koszalinie (archiwum diecezji koszalińsko - kołobrzeskiej)

Msza Św. przed kościołem pw. Ducha Świętego w Koszalinie (archiwum diecezji koszalińsko - kołobrzeskiej)

Ok. 18.45 św. Jan Paweł II przejechał ponownie do seminarium duchownego na kolację. Po niej, o 20.00, wyruszył na kolejne spotkanie, tym razem do koszalińskiej katedry. Tam o 20.30 przewodniczył nabożeństwu różańcowemu, transmitowanemu na cały świat przez Radio Watykańskie.

Koszalin, 1 czerwca 1991: Jan Paweł II w koszalińskiej katedrze (archiwum diecezji koszalińsko - kołobrzeskiej)

Ok. 21.30 Ojciec Św. powrócił do seminarium na nocleg. Papież z ziemią koszalińską pożegnał się dzień później. W niedzielę, 2 czerwca, o 7.50 Ojciec Święty wyruszył ponownie na wojskowe lotnisko do Zegrza.

Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa

Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa jest świętem ku czci Serca Jezusowego i jest obchodzone w liturgii Kościoła Katolickiego w pierwszy piątek po Oktawie Bożego Ciała, czyli w piątek po drugiej niedzieli po Zesłaniu Ducha Świętego. Jest świętem ruchomym w Kalendarzu Liturgicznym, może wypaść praktycznie między 29 maja a 2 lipca.

Jest to uroczystość obchodzona w Kościele Katolickim od XVIII wieku. Została ustanowiona po objawieniach się Pana Jezusa, wówczas jeszcze nie świętej, Małgorzacie Marii Alcoque w latach 1673 a 1675, po wstąpieniu jej do zakonu. Dziewczyna urodziła się jako piąte dziecko w zamożnej

rodzinie francuskiej Klaudiusza, notariusza i sędziego królewskiego. Po trzech dniach została ochrzczona i nadano jej imię Małgorzata. Tak wczesny chrzest może świadczyć o stanie zagrożenia życia.

Kiedy skończyła osiem lat, zmarł jej ojciec, a matka Małgorzaty pozostała sama z siedmiorgiem dzieci. Po śmierci ojca dziewczynka trafiła do kolegium Charolles, prowadzonego przez siostry zakonne. Tam zachorowała. Choroba spowodowała, że musiała wrócić do rodziny, do surowych i zgorzkniałych wujostwa. Podczas trwającej cztery lata choroby doznała wiele przykrości, ale równocześnie wiele marzyła. Marzyła o służbie zakonnej, złożyła ślub czystości. Z powodu obowiązku służby w domu opiekunów, nie mogła zrealizować powołania. Wreszcie 25 maja 1671 roku wstąpiła do klasztoru Sióstr Nawiedzenia (wizytek) i przyjęła imię Teresa. Habit założyła 25 sierpnia 1671 roku. Od samego początku życia zakonne-

go doświadczała osobistych spotkań z Chrystusem, który przekazał jej zadanie niesienia ludziom posłannictwa o Jego Najświętszy Sercu, o objawieniach i nabożeństwie. Spotykała Chrystusa w czasie adoracji Najświętszego Sakramentu, albo w czasie Komunii Świętej.

Szczególną uwagę zwraca fakt objawień dotyczących nabożeństwa do Najświętszego Serca Jezusowego, których celem było rozpropagowanie tego nabożeństwa wśród ludzi.

W okresie 1673 do 1675, Pan Jezus odwiedzając ją, opowiedział o Jego nieskończonym miłosierdziu wobec ludzi i o potrzebie zwrócenia się wszystkich do Jego Serca poprzez specjalne Nabożeństwo, będące dla odprawiających je źródłem wielu łask.

W czasie pierwszego objawienia 27 grudnia 1673, Pan Jezus wypowiedział następujące słowa: „*Moje Boskie Serce płonie tak wielką miłością ku ludziom, że nie może utrzymać dłużej tych gorejących płomieni, zamkniętych w moim łonie. Ono pragnie je rozlać za Twoim pośrednictwem i pragnie wzbogacić ludzi swoimi skarbami*”.

Po tych słowach ukazał jej swoją otwartą pierś, a w niej palające wielką miłością do ludzi Chrystusowe Serce. Wziął serce Małgorzaty Marii i włożył do swojego. Oddał je następnie wypełnione płomienną miłością Jego Serca.

W kolejnym widzeniu w 1674 roku, Pan Jezus podał zakonniczy kolejny powód ustanowienia Nabożeństwa do Jego Serca i płynące z tego korzyści dla ludzi je odprawiających. Celem jest **uratowania grzeszników od zguby wiecznej, oraz większe uświęcenie dla sprawiedliwych oddanych Mu**

w akcie Nabożeństwa.

W objawieniu w 16 czerwca 1675 roku, Pan Jezus opowiedział Małgorzacie Marii Alcoque o bezmiarze łask płynących z Jego Serca, a w zamian doświadczenia od ludzi bolesnej wzgardy i zapomnienia. Prosił zakonnicę, by ona była zadośćuczynieniem i polecił:

„Dlatego żądam, żeby pierwszy piątek po Oktawie Bożego Ciała był odtąd poświęcony jako osobne święto na uczczenie mojego Serca. (...) W zamian za to obiecuję, że Serce moje wyleje hojne łaski na tych wszystkich, którzy w ten sposób Sercu Memu oddadzą cześć lub przyczynią się do jej rozszerzenia...”

W 1684 roku Pan Jezus dokonał duchowego oczyszczenia Małgorzaty Marii Alacoque. Od tego momentu zadaniem zakonnic stało się propagowanie nowego Nabożeństwa będącego objawieniem Chrystusowego miłosierdzia wobec wszystkich ludzi i pokazanie, że jest ono ogólnodostępne. Małgorzata natrafiała na wiele trudności w samym kościele. Była oskarżana o herezje. Stolica Apostolska na ten temat milczała. Dopiero memoriał Polskiego Episkopatu wysłany w 1765 roku do papieża Klemensa XIII zmienił nastawienie. Papież jeszcze tego samego roku wyraził zgodę na obchodzenia święta ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa w zakonie wizytek. Kolejnym posunięciem było ustanowienie tego

święta dla całego Kościoła Polskiego.

Dopiero papież Pius IX w 1856 roku, blisko 90 lat później, uczynił to święto obowiązującym na całym świecie. Szczególną cechą tego Nabożeństwa jest mnogość łask miłosierdzia dla tych którzy je odprawiają i dla ich rodzin.

Obietnice Jezusa Chrystusa dane za pośrednictwem św. Małgorzaty Marii Alacoque:

Tym, którzy czcić będą Moje Serce Najświętsze:

Wskażę im w życiu powołania drogę,
A nią idących Swą łaską wspomogę,
W rodzinie spokój i zgoda zagości,

Bo złączę wszystkich węzłem Mejej miłości.
Gdy ból i smutek zadadzą im ranę,
Ja Sam balsamem pociechy się stanę.
Pod Mojem skrzydłem grot złego ich minie,
Jam im ucieczką w ostatniej godzinie.

Stąd wzrok mój na nich odpocznie łaskawy,
Pobłogosławię codzienne ich sprawy.
W Sercu Mem źródło grzesznikom otworzę,
Z którego spłynie miłosierdzia morze.
Od Mego Serca ognistych płomieni,
Serce ozięble w gorące się zmieni.

Serca, co dotąd służą mi gorliwie,
Jeszcze gorętszą miłością ożywie.

Dom, gdzie, czcić będą obraz Serca Mego,
Z błogosławieństwa zasłynie Bożego.
Pracy kapłańskiej dam błogosławieństwo,
Że z serc najtwardszych odniesie zwycięstwo.

Kto w sercach braci miłość Bożą wzbudzi,
Cześć Mego Serca szerząc pośród ludzi,
Serce Me będzie dlań tarczą opieki,
W Niem imię jego zapiszę na wieki.

Siostra Małgorzata Maria Alacoque zmarła w wieku 43 lat w zakonie, 17. października 1690 roku. Została ogłoszona błogosławioną przez papieża Piusa IX 18 września 1864 roku, a wyniesiona na ołtarze została 13 maja 1920 roku w czasie pontyfikatu papieża Benedykta XV. W liturgii Kościoła katolickiego wspomnienie św. Małgorzaty Marii Alacoque obchodzone od 1929 roku 17 października, obecnie przesunięte na 16 października. Święto Najświętszego Serca Pana Jezusa jest w Polsce obchodzone także przez kościoły tradycji starokatolickiej.

Pozdrowienie kierowane do Pana Jezusa

Pozdrawiam Cię, Najświętsze Serce Jezusa, Serce mego Zbawiciela, żywe i niewyczerpane źródło szczęścia i życia wiecznego, nieskończona skarbnico Bóstwa. Ty jesteś moją ucieczką, moim ukojeniem, moim wszystkim. Serce pełne miłości, rozpal moje serce świętym żarem, który trawi Twoje Serce. Wlej wszystkie swe łaski do mego serca, które z Ciebie, jako ze źródła wypływają. Spraw, niech dusza moja będzie zawsze złączona z Twoją, a moja wola zawsze podporządkowana Twojej. Tego jednego tylko pragnę, aby Twoja święta wola była jedynym moim drogowskazem i jedynym celem wszystkich moich myśli, wszystkich moich pragnień, wszystkich moich czynów. Tego wyczekuję ufnie od Ciebie. Amen.

Modlitwa do Najświętszego Serca Jezusa odmawiana przez ojca Pio

1. O mój Jezu, któryś powiedział: „Proście a otrzymacie, szukajcie a znajdziecie, pukajcie a otworzą wam”, oto pukam, szukam, proszę o łaskę...
Ojcie nasz.... Zdrowaś Mario.... Chwała Ojcu...
2. O mój Jezu, któryś powiedział: „O cokolwiek będziecie prosili Ojca, da wam w imię moje”, oto ja w imię Twoje proszę Twego Ojca o Łaskę
Ojcie nasz... Zdrowaś Mario... Chwała Ojcu...
3. O mój Jezu, któryś powiedział: „Niebo i ziemia przeminą,

ale słowa moje nie przeminą”, oto w oparciu o nieomylność Twoich słów proszę Cię o łaskę...

Ojciec nasz.... Zdrowaś Mario.... Chwała Ojcu...

Najświętsze Serce Jezusa: wierzę i ufam Tobie.

Najświętsze Serce Jezusa, które nie może nie ulitować się nad nieszczęśliwymi, miej miłosierdzie nade mną biednym grzesznikiem i udziel mi łaski, o którą Cię proszę przez niepokalane Serce Maryi, Twojej i naszej Matki.

Święty Józefie, tak bardzo złączony z Najświętszym Sercem Jezusa, módl się za nami.

Amen.

Akt osobistego poświęcenia się Najświętszemu Sercu Jezusowemu wg Św. Małgorzaty Marii Alacoque

Ja oddaję i poświęcam siebie Najświętszemu Sercu Pana Jezusa Chrystusa; moją osobę i moje życie, moje uczynki, trudy i cierpienia, aby odtąd jedynie czcić, miłować i wielbić to Serce.

Mocno postanawiam należeć całkowicie do Niego i czynić wszystko z miłości ku Niemu, wyrzekając się z całego serca wszystkiego, co by Mu się mogło nie podobać.

Ciebie, o Najświętsze Serce, obieram jako jedyny przedmiot mojej miłości, jako obrońcę mego życia, jako rękojmię mego zbawienia, jako lekarstwo na moją słabość, jako naprawienie wszystkich błędów mojego życia i jako pewne schronienie w godzinę mej śmierci.

O Serce Jezusa pełne dobroci, bądź moim usprawiedliwieniem wobec Boga Ojca i odwróć ode mnie Jego sprawiedliwe zagniewanie.

O Serce pełne miłości, w Tobie pokładam całą moją ufność, ponieważ obawiam się wszystkiego ze strony mojej skłonności do czynienia zła, natomiast spodziewam się wszystkiego od Twojej dobroci.

Wyniszczone we mnie wszystko to, co może się Tobie nie podobać, albo sprzeciwiać. Niech Twoja czysta miłość tak głęboko przeniknie moje serce, abym nigdy nie zapomniał(a) o Tobie, ani był odrzucony(a) od Ciebie, o to błagam Cię przez Twoją dobroć.

Niech imię moje będzie zapisane w Tobie, ponieważ pragnę, aby największym moim szczęściem i radością było żyć i umierać jako Twój wierny sługa. Amen.

impr., Nr 492/85 Kraków ks. Jan Vic. Gen
Opracował W. Wilka w służbie Maryi

Oktawa Bożego Ciała i Nabożeństwo Fatimskie

MODLITWA O USTANIE EPIDEMII

Panie Jezu, Zbawicielu świata,
Nadziejo, która nigdy nas nie zawodzi,
zmiłuj się nad nami
i wybaw nas od wszelkiego zła!
Prosimy Cię, abyś zduł plagę choroby,
która się rozprzestrzeniła,
przywrócił zdrowie chorym,
zachował zdrowych,
wspierał pracujących dla zdrowia wszystkich.
Okaż nam Twoje miłosierne Oblicze
i wybaw nas w swojej wielkiej miłości.
Prosimy Cię o to przez wstawiennictwo Maryi,
Matki Twojej i naszej,
która wiernie trwa przy nas,
a także przez wstawiennictwo św. Józefa,
Twojego przybranego Ojca, a naszego Opiekuna.
Ty, który żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki
wieków.
Amen.

Ogłoszenia duszpasterskie XII NIEDZIELA ZWYKŁA 21.06.2020 r

1. Spowiedź św. codziennie rano od godz. 7.00 do 8.00 i popołudniu od 17.00 do 17.45, a w niedzielę pół godz. przed każdą Mszą. Spowiadamy w konfesjonałach z przestrzeganiem zasad sanitarnych i tylko przy otwartej części konfesjonału.

2. W tym tygodniu w kalendarzu liturgicznym:

- W środę Uroczystość Narodzenia św. Jana Chrzciciela
- W czwartek wspomnienie NMP Świątógórskiej z Gostynia

3. Biuro parafialne będzie czynne w tym tygodniu według ustalonych dni i godzin.

4. W lipcu i sierpniu w niedzielę nie będzie Mszy św. o 12.30. Biuro parafialne czynne w środy w godz. od 9.00-10.00 i we wtorki i czwartki w godz. 16.30-17.30. Okazja do spowiedzi 30 minut przed każdą Mszą św. Nieczynna będzie biblioteka.

W lipcu nieobecni w parafii Ks. Kanonik i Ks. Ryszard, a w sierpniu Ks. Proboszcz i Ks. Marek.

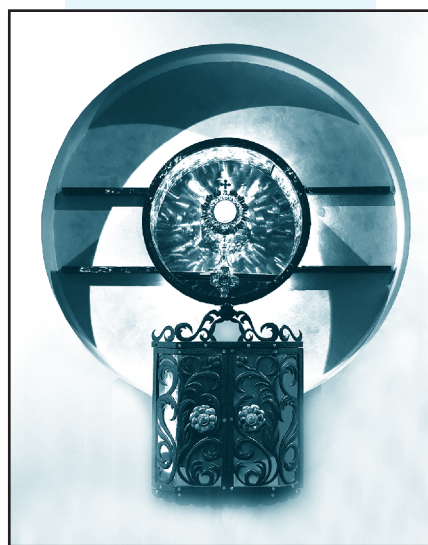
Obraz Jasnogórski

KALENDARIUM NAWIEDZENIA

W wyniku ogłoszonego stanu epidemii w naszej Ojczyźnie, Nawiedzenie Matki Bożej Częstochowskiej w Cudownej Kopii Obrazu Jasnogórskiego zostało ZAWIESZONE do odwołania.

KAPLICA CAŁODZIENNEJ ADORACJI Najświętszego Sakramentu pw. Miłosierdzia Bożego

Adoracja
w dni powszednie
od godz. 8:00 – 17:45
w niedzielę
od godz. 13:30 – 17:45

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU

www.dobrypasterz.pl

ISSN 1896-6110

REDAKCJA: *Naczelny:* Ks. Ryszard Siwek; *Zastępca naczelnego:* Martyna Rajch;

Redakcja: Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Magdalena Miczek, Edyta Tuczynska, Justyna Zienkiewicz, Ewa Wika, Wojciech Wika, Aleksandra Zygarkowska

Współpraca: ks. kan. Tomasz Morasz, ks. kan. Zbigniew Sujkowski;

Adres redakcji: ul. Nowina 1, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 57 34,

e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com

Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiustacji tekstów oraz zmianę tytułów.